

GAZETA POPORULUI

Foaie politică-culturală

Intemeietori: Dr. N. Bălan, Dr. I. Broșu, și Dr. Silviu Dragomir.

Abonamentul:

Pe un an 20 Cor.
Pe o jumătate de an 10 Cor.
Pe 3 luni 6 Cor.

Abonamentele să se trimită la adresa:
„GAZETA POPORULUI”, Sibiiu.

Adresa noastră e:

„GAZETA POPORULUI”
Sibiiu, Strada Urezului Nr. 41.
Apare în fiecare Duminecă.

Insertiuni și anunțuri se primesc la
Administrația gazetelor.

Un șir cu litere mărunte întâia-oară 1 cor.
a doua și a treia-oară 80 fileri.

În casa noastră.

Simțământul pe care îl încercăm astăzi, când scriem aceste șiruri, este greu de tălmăcit prin cuvinte.

Suntem în casa noastră. După un an de lupte, de zbucium și nădejde, ne-a reușit să alcătuim pe seama „Gazetei Poporului” o tipografie proprie. Foaia dorințelor și idealelor noastre, pe paginile căreia am împrăștiat în vremurile cele mai cumplite pentru neamul românesc, gândul și bătaile tănuite ale inimii, în clipa aceasta își pune pe umeri vestmânt de sărbătoare. Bucuria noastră mare o poate pricepe ușor tot omul. Este bucuria plugarului, care lucrează cu plugul său, cu grapa sa, cu furcile și greblele sale. Nimic de împrumut, nimic de al altuia, totul din puterile proprii și prin tine însuși. Aceasta ne-a fost lozinca în ziua când am pornit la drum, și încrederea aceasta în avântul și destoinicia ta, ne-a călăuzit pe cărarea spinoasă a vieții pe un an împlinit a „Gazetei Poporului”.

Și-acum la lucru cu toată îndârjirea!

Ne-așteaptă îndatoriri multe, cărora trebuie să le răspundem și idealul ce ni l-am pus drept țintă, este încă departe, plutind în zare. De dragul poporului, al sătenilor am tipărit cel dintâi cuvânt în gazeta noastră, tot pentru popor vor munci și roatele mașinilor ce le pornim la drum. Tipografia cea nouă, al cărei nume am hotărât să fie „Carpații”, această icoană a suferințelor și izbânzii unui neam iutreg, va

fi tipografia dorințelor, gândurilor și nevoilor mai de seamă ale poporului nostru. Nu pentru poftă de câștig și îmbogățire s'au pus temeliiile ei, precum nici „Gazeta Poporului” nu a slujit Mamonului, ci îngerului bun care a și apărut-o. Am rămas, precum se poate încredința fieștecă, cei mai ieftini și mai fără dor de înavuțire, dintre toți proprietarii de gazete. Căci ce pot însemna douăzeci de coroane, prețul foii pe un an, în scumpetea aceasta? Tot așisderea va dăinui să lucreze și tipografia: Pentru popor, pentru tinerime și pentru tot omul de bine care va veni la noi să ceară sprijinul literei și-al roților măiestre. În casa noastră gândurile curate, simțămintele înalte și faptele frumoase vor găsi adăpost și vor putea să vadă lumina zilei în toată întinderea lor...

Pentru aceasta ne bucurăm, și clipa în care roțile tipografiei „Carpații” și-au început vesela lor alergare, a fost pentru întemeietorii ei, un adevărat praznic sufletesc. Ne simțim bine, ca și acasă, unde cuvintele dulci ale mamei îți mângăie auzul și jocul frunzelor de nuc umbros din marginea grădinii îți farmecă ochii. Acesta este simțământul pe care îl încercăm și ne face inimile să bată mai repede. Vestmântul cel nou sub care se saltă la lumină „Gazeta Poporului” va fi deopotrivă și chieșășia cea mai sigură a puterii ei neistovite de viață pentru viitor. Cu nădejdea aceasta începem munca.

du-se la noul stat ceho-slovac, ar forma un alt coridor între ceho-slovaci și români. E sigur că acest coridor ar aduce foloase deopotrivă noului stat ceho-slovac și celui român. Statului român i s'ar deschide o nouă cale de comunicație cu Europa apuseană, iar statul ceho-slovac ar avea drumul deschis spre marea neagră. Prin aceste două coridoare: a celui dintre ceho-slovaci și jugoslavi de-o parte și a celui ceho-slovac și român de altă parte, aceste trei state ar încerca de toate părțile pe maghiari și i-ar ținea în frâu.

Scopul sărbătorilor naționale.

Ziua de 24 Ianuarie ne-a dat tuturor românilor liberați din jugul blăstămat al asupritorilor acum ingenușiați un prilej de manifestare națională. Până la lacrimi ne-a putut îndulci amintirea unirii principatelor. Despre aceasta am avut ocaziune să facem constatare la sărbările din Sibiiu.

De bună seamă s'au ținut sărbători și pe sate în 24 Ianuarie. Toată suflarea românească a petrecut câteva ceasuri de recunoștință față de faptele zămislite de bărbății mari ai națiunii noastre. Astfel de clipe au avut darul să trezească în noi simțul, că suntem națiune chemată a lucra la binele omenimii întregi. Chiar și numai faptul acesta ne arată că scopul sărbătorilor naționale e de valoare neprețuit de mare.

Au doară poate fi ceva mai înălțător ca și momentele când chipurile mari ale trecutului le luminăm cu făclii de pomenire? Noi cei scăpați de jug străin au tot am avut fericirea să cunoaștem clipele de mărire ale neamului nostru și de aceea neprețuită e strădania celor ce se ostenesc ca la sărbătorile naționale să desfășoare munca uriașă depusă de înaintașii strădălnici întru binele acestui popor.

Unitatea noastră națională atunci se arată cu adevărat, la astfel de sărbători, când acestea sunt alcătuite cu mare belșug pe seama sătenilor, cari serbează numai în cerc îngust. Vremile de acum nu sunt chiar potrivite pentru a ține în centrele satelor noastre sărbători naționale în stil mare. Am însă deplină nădejde, că prin vrednicia noastră vom înfrânge urgia care mai plutește încă pe fețele noastre înseninate de libertate și atunci vom putea apoi aranja sărbări mărețe de câte ori vom face pomenirea momentelor însemnate ale mării noastre naționale.

Va veni astfel vremea, ca să prăznim cu o nespusă bucurie aniversarea unirii tuturor românilor sub glorioasa coroană a la-

Dr. N. Bălan

Dr. I. Broșu

Dr. S. Dragomir

Bănatul nostru.

În mijlocul îngrijorărilor ce ne nelinișeau cu privire la soarta Bănatului, am primit o veste bună. În cea din urmă telegramă sosită dela d-l I. Brătianu din Paris se aduce la cunoștința guvernului din București, că pertractările cu privire la granițele României-Mari se urmează pe calea cea mai bună și vor duce la sfârșit îmbucurător. Îndeosebi sărbii au recunoscut dreptul nostru asupra Bănatului și astfel s'a înlăturat cea din urmă piedecă pentru o bună înțelegere cu danșii.

Coridorul ceho-român.

Sub titlul acesta gazeta italiană „Corriere della sera” scrie următoarele: S'a făcut planul de-a aduce în legătură nemijlocită statul ceho-slovăcesc cu cel jugoslav printr-o fâșie de pământ care va trece ca un coridor printre Austria germană și Ungaria, despărțindu-le. Afară de coridorul acesta e vorba să se întindă un alt coridor între statul ceho-slovac și între România-Mare. Se știe că statul nou ceho-slovăcesc se întinde până la Ungvar pe coastele apusene ale Carpaților. În ținutul acesta până la hotarele Bucovinei, care va aparține României, se găsește de-a lungul coastelor Carpaților o populație de mai multe sute de mii de ruteni cari alipin-

minatului nostru rege Ferdinand. Se va convinge atunci toată suflarea, că avem mare trebuință de astfel de clipe când trebuie să ne ridicăm din valurile vieții de toate zilele spre a face laude acelora, cari ne-au luminat cărările pribege ale trecutului plin de umbre.

Electrică în natură are putere; tot așa căldura și lumina. Sărbările naționale însă au o putere mai mare pentru suflet ca bucuria electrică în natură. Ele ne electrizază sufletul scăpat de străinătatea lacomă ce voia să ne înghită.

Imi spunea un prieten, că sărbările naționale vor fi pentru noi adevărate Dumineci și sărbători. Așa va fi însă numai atunci dacă vom lucra din răpuzeri cu toții ca într'adevăr să avem putința de a face Dumineci din sărbătorile noastre naționale.

Vom avea de bună seamă un cer senin cum n'a mai fost și vom uita chinurile din vremile apuse dacă le vom îngropa cu totul. Veniți să facem îngroparea. Am mare încredere în tine iubit popor și în conducătorii tăi. Voi vă veți face datoria de obște.

Întâi aceasta. Va veni apoi vremea, când poporean și cărturar vor avea să serbeze împreună. Doar chinurile trecutului împreună le-am purtat. Cu atât mai vărtos vom fi una la bucurii. Acestea însă greu ni le asigurăm, căci doar vedem că dușmanii noștri și azi mai varsă încă sânge românesc nevinovat.

Dar noi vom înlătura toate neajunsurile cu brațele vâjnoase și oțelite. Și atunci nu numai la sărbătorile naționale, dar și la alte ocazii ne vom bucura bogați și săraci laolaltă de binefacerea vitejiei noastre.

Am cetit în istoria poporului englez, că niște proprietari bogați au chemat la casele lor pe muncitorii fabricelor din apropiere ca să se recreze în grădinile lor frumoase. Aici muncitorii istoviți și schimbați la față de fumul și aerul fabricelor, ascultau cântece și jocuri aranjate de proprietari. Nime din cei săraci nu se uita cu ochi răi la bogăția acelor proprietari.

Sosi-va vremea ca și la noi să se întâmple asemenea cazuri. Cărturarul care

muncește cu capul va fi alături de cel ce muncește cu brațele. Clipele vieții ne vor fi dulci.

Mai presus de toate vor fi însă sărbătorile naționale. Milioanele de români eliberați din jug străin nu vor mai scoate steaguri ungurești, nu vor mai fi siliți să cânte cântări străine.

Avem noi comori suieștești foarte prețioase. Acelea ne vor înzestra cu farmec de câte ori vom sărbători clipe din mărirea noastră națională.

Dr. G. Comșa.

Sărbarea Unirii Principatelor în Sibiu.

Ziua de Joi în 24 Ianuarie st. v. a fost pentru noi sibienii și pentru toți Românii din cuprinsul mândrei noastre patrii întregite de cea mai mare însemnătate. Pentru întâia oară ni s'a dat prilejul să sărbătorim cu toată dragostea și însuflețirea ziua unirii celor două principate Moldova și Muntenia, într'un singur stat tinăr, bogat și plin de nădejdi. Dacă astăzi am putut înfăptui România Mare, care să cuprindă între hotarele ei pe toți copiii aceluiași neam, avem s'o mulțumim anului 1859 Ianuarie 24. Printr'o străjnică opintire, cele două stătuțe dela Dunăre, învrăjbite, îmbucătățite și despărțite pe urma răutății vecinilor preaputernici ruși, turci și austrieci, și-au scuturat jugul, și-au închis urechile la glasul ademenirilor viclene și-au întins mâinile frățeste și alegând de domnitor pe marele Vodă Alexandru I. Cuza I, s'au făcut un trup și-un suflet. Moldova și Muntenia s'a scufundat în întunerecul uitării pentru de a face loc noului soare al regatului României unite. În chipul acesta s'a pus temelie și României-Mari, ale cărei roade le culegem noi astăzi cu atâta prisos de însuflețire și mândrie națională.

Meștera stăpânire ungurească dela Budapesta, care se temea de noi și care ar fi dorit ca nici să nu mai auzim numele acesta dulce de „România“, nu îngăduia să ne bucurăm împreună cu frații de peste Carpați de ziua sfântă a sărbătorii lor din

24 Ianuarie. În chipul acesta gemeam în asuprire și numai câțiva dintre oamenii noștri mai cu carte își aduceau aminte de însemnătatea ei. Astăzi însă am ajuns la limanul dorit. Să sărbătorim deci cu cea mai adâncă evlavie amintirea anului 1859 și binecuvântând faptele strămoșilor noștri, cu mulțumire să ne înălțăm glasul rugăcunilor noastre către Părintele luminilor. În veci să fie pomenite numele lui Kogălniceanu, Cuza, Alexandri și-atâția alții, cari aprinzându și inimile cu focul iubirii de neam au cântat, împreunându-și mâinile:

„Hai să dăm mână cu mână
Cel cu inima română:
Să jucăm hora frăției
Pe pământul României“.

Pentru știința fiecărui cetitor al gazetei noastre dăm în numărul de față mai pe larg felul cum s'a serbat ziua unirii principatelor în Sibiu.

Trezirea orașului. In Catedrală.

În ceasurile de dimineață muzica regimentului 2 de vânători, cu sunet vesel de trâmbiți, a cutrierat străzile orașului, făcând începutul sărbării și vestind inimilor românești că înainte cu 60 de ani, la 1859, strămoșii noștri au legat frăție pentru totdeauna, sorbind dintr'o răsuflare Milcovul blestemat, care despărțea frații cu valurile lui.

La ceasurile 10 se începe în catedrala cea mare din Sibiu slujba d-zeiască fiind de față căpeteniile armatei, membrii consiliului dirigent, împuterniciții tuturor oficiilor orașenești, ofițerimea, și elevii și elevele școlilor sub conducerea profesorilor. La sfârșitul rugăciunilor protopopul Dr. I. Stroia a rostit o pătrunzătoare predică, arătând însemnătatea zilei și mărirea ei. Lumea ieși apoi în fața bisericii, unde aștepta armata română prea frumos orânduită, în frunte cu steagurile ei ciuruite de gloanțele luptei dela Mărăști și Mărășești. Aici generalul T. Moșoiu rosti ostașilor o cuvântare însuflețită, laudându-le curajul cu care și-au pus piepturile zid de împotrivire armiiilor lui Makensen și Falkenheyn.

Din tranșee.

(Pe vremea luptelor).

Fraților, vedeți voi satul unde râul se încovoie
Și se ascunde pe tăcute 'n fundul unei cotituri?
Ala i satul meu săracul, rătăcit printre zăvoaie
Și cuprins la două laturi, între margini de păduri.

Nu râdeți dacă tot lacrimi mi se scurg din ochi alene:
Când îți vezi atât de aproape locu'n care te ai născut,
Este greu să ai odihnă, să prinzi gene peste gene;
Numai eu știu cât mă doare dorul meu ascuns și mut.

De i-aș trage acum un chiot, ar vui întreaga vale,
Biată maica l ar cunoaște dintr'o mie de flăcăi,
Parcă văd cum dau grămadă câinii toți să mi iasă 'n cale,
Să se gudure la mine, dragii mei voinici dulăi,

Am să 'ncerc așa 'ntr'o doară, să vedem nu mi dă 'nvoire
Să mai trag o chiuială, așa ca 'ntr'un timp trecut?
Vreau să știu cei de-acasă că nu le mai am de știre
Că mă lupt și multă vreme încă nu mă dau bătut.

Și târziu, când dup'o luptă ostenit bătrânul soare
Se 'ndrepta grăbit departe, lunecând spre asfințit,
Când udate stau de sânge 'ntelenitele ogoare,
Chiote prelungi de jale din tranșee s'au pornit.

Nu știu de-au ajuns acasă, la iubita lui bălaie,
Dară știu că dintr'odată s'a pornit atât lătrat,
Că râdeam și noi cu lacrimi de ciudata hărmălaie
Ce prin farmec dintr'un chiot cuprinsese 'ntregul sat.

24 Maiu 1918.

Majorul Virgil Cârtescu.

24 Ianuarie.

(1859—1919).

Sfânt ne e și astăzi
Viersul mândrei hori
Ce 'mpăcase vrajba
Țărilor surori...

Il jucau în gânduri
Și l cântau în joc,
Ca pe cel mai mare
Și atins noroc...

Fericise o țară
Cântecul cel nou, —
Dar fereau să-l prindă
Văile 'n ecou...

Și fereau să-l urce
Borile spre munți
Căci prea multe gânduri
Lăcrimau sub frunți...

Și fereau să-l poarte
Apele sub Prut,
Căci prea multe inimi
Sângerău sub cnut...

Astăzi munți și ape
Trâmbiță 'n ecou
Hora cea mai sfântă,
Cântul cel mai nou.

Spun în framăt mândru
Brazil din Carpați,
— Jertfa se 'nfrățește
Rege și soldați.

Jertfa ce nu-și cere
Chinului hotar,
Capătă din ceruri
Cel mai mare char...

— V'ati primit răsplata,
Rege și soldați
Nu mai sunt hotare
Să despartă frați...

Spune Prutu 'n versul
Undelor de-argint:
— Când credința-i mare,
Visele nu mint...

— Mare-i fu credința,
Vrednicule craiu:
Azi e fapt temeinic
Visul lui Mihailu...

Elena Farago.

In piața mare.

Din fața catedralei lumea se îndreaptă către piața mare, unde trebuia să urmeze parada militară și defilarea trupelor. Sosiră mai întâiu generalii împreună cu membrii consiliului dirigent, în frunte cu d-l Dr. I. Maniu. În timpul acesta armata înaintând pe strade lăturalnice, se așază la capătul străzii Orezului, gata pentru începerea paradei. Spre înveselirea privitorilor și uimirea ochilor, un aeroplan românesc, da târcoale prin aier pe deasupra caselor, de îti era mai mare dragul să-l vezi. Une-ori se întorcea și se repezea cu atâta îndrăzneală de îti era mai mare groaza. În clipa următoare însă plutea iar în înălțimile văzduhului, de socoteai că-i cu adevărat o pasere măiastră din povești.

Deodată începu fanfara militară să sune. Vin steagurile purtate de viteji. În fața generalilor și-a membrilor consiliului dirigente ele se închină ușor, în semn de reverință. Toată lumea își descopere capul. Pământul dupăie sub pasul greu al vânătorilor. În sunetul goarnelor trâmbișilor, ostașii se pierd cu fețele serioase pe strada Cîsnădiei în sus, către casarmă.

Alaiul de după prânz.

Pentru voia bună a poporului și ca să rămână pe veci întipărită în mintea Sibiienilor ziua de 24 Ianuarie, s'a întruchipat în piața mare o petrecere. Muzica militară s'a așezat în foisorul făcut cu prilejul primirii lui Berthelot, și-a prins să zică hora iar lumea să zvârli în joc.

Și ce mai joc!..

Tineri, bătrâni, ostași, ofițeri, domni și popor la un loc, se prinseră de mână, pentru de-a juca hora frăției pe pământul scumpului nostru Ardeal. Incepuse să se însereze și alaiul nu voia să se mai sfârșească. Abia intru'n târziu, când porțile încep să se încuie și mămăliga să clocotească în căldare se gândiră însuflețiii jucători să se îndrepteze către casă.

Sărbătoarea dela teatru.

Prezidentul „Asociațiunii” dl A. Bârseanu a ținut cu multă grijă să deie prilej și celorlalte pături mai înalte ale orașului nostru, de a se înălța sufletește la pomenirea zilei de 24 Ianuarie. Astfel, la orele 5 p. m. a aranjat în sala teatrului orașenesc o sărbare la care a fost invitat tot ce are Sibiul mai ales.

Programul s'a început cu minunata cântare pentru orchestră (au cântat adecă numai instrumentele, nu și glasurile omenestii) alcătuită de fostul profesor de muzică dela Blaj, Iacob Mureșianu, numită „Ștefan cel mare”. A urmat apoi cuvântul de deschidere, rostit de prezidentul A. Bârseanu, acest neobosit, harnic și fără de preget lupător pentru biruința culturii noastre naționale. Cu graiul respicat cu o limpezime ca apa de munte, dl Bârseanu a lăsat să se desfășoare în fața ochilor noștri, toată istoria neamului românesc din cele mai vechi timpuri și până astăzi. A fost o adevărată plăcere să-l ascuți. Adeseori ascultătorii fermecați de cuvintele prezidentului nostru au izbucnit în puternice „să trăiască”. Pentru strădania sa și pentru lipsa de ori și ce interes material îi aducem și noi, în numele cetitorilor noștri, cele mai adânci mulțumiri, rugând pe bunul Dzeu să ni-l trăiască încă întru mulți și fericiți ani, pentru propășirea culturii românești.

Șirul cuvântărilor l-a continuat protopopul și membrul „Academiei Române” Dr. I. Lupaș. Cuvântarea sa întretășută cu minunate crâmpene din cugetarea celor mai însemnați bărbați ai lumii, precum și cu versuri populare de o mare însemnatate, a fost o probă strălucită a darului de excelent cuvântător, pe care este stăpân protopopul Lupaș.

În sfârșit, d-l general Dabija cu graiul său dulce moldovenesc ne a arătat pricinile pentru cari a intrat România în războiu, și întâmplările prin cari a trecut astăzi. A vorbit energic, vioiu și cugetările și le-a presărat cu glume potrivite.

În sfârșit corul „Reuniunii de muzică” din Sibiu a întretășut printre cuvântări frumoase cântece naționale românești.

Păcat, că nerăbdarea publicului fiind prea mare, icoana dela urmă care înfățișă pe Mihailu Viteazul, n'a putut fi văzută decât numai de către foarte puțini. Astfel ne-am întors la vetrele noastre cu inimile largi și bătând mai puternic.

In sala dela „Unicum”.

Petrecerea s'a continuat apoi în sala cea mare dela „Unicum”, unde ofițerimea română ne-a dat prilej să admirăm prestațiunile lor distinse. La urmă s'a încins dansul, care s'a lungit până'n zorii dimineții.

A fost o zi frumoasă, care nouă ardelenilor, ne a mișcat sufletele până la lacrimi.

Imprumutul de stat în Ardeal.

În urma actului de unire săvârșit la Alba Iulia teritoriile cari s'au alipit de România veche, au trecut sub stăpânire românească. Consiliul dirigent din Sibiu, încredințat cu conducerea treburilor obștești, are trebuință de bani mulți, ca să poată duce la bun sfârșit munca începută. De aceea ministrul de finanțe din București s'a văzut nevoit să aducă o lege privitoare la felul, cum se vor putea dobândi capitalurile de lipsă.

Spre acest scop se vor pune în vânzare aici la noi niște hârtii de valoare, așa numitele bonuri de tezaur, pe cari datori suntem să le cumpărăm cu toții, noi aceia cari am scăpat de sub jugul unguresc. Vor fi hârtii în valoare de 100, 200, 500, 1000, 5000 și 10000 coroane, și se vor vinde cu prețul care îl reprezintă, va să zică o hârtie a cărei valoare nominală e 1000 coroane se va vinde cu aceeași sumă. După acest împrumut statul român plătește la an o dobândă de 5 la sută și se obligă să-l răscumpere cei mult până la anul 1923. La subscriere se vor primi numai coroanele austro-ungare, va se zică nu lei. Acela care dorește să subscrie la împrumutul ardelean, dar nu dispune de întreg capitalul necesar, poate la anumite bănci să zălogească (lombardeze) hârtiile, primind în schimbul lor jumătate din valoarea lor nominală, adecă din valoarea pe care o reprezintă. Cumpărând noi aceste hârtii de valoare, ne-am băgat banii pe care i avem într'o afacere sigură și cu frumos venit anual. Să subscrie dar tot românul acții la împrumutul de stat al nostru. Acum dăm pentru noi și ne asigurăm banii noștri. Până acum am dat de silă și nu știam ce s'o alege de banii dați. Acum știm, că vor fi ai noștri.

Din Cincul-mare.

Legiunea română sub conducerea comandantului dl Ioan Brumbea stegar și a preotului George Conta a aranjat o producțiune teatrală a 2-a zi de Crăciun, care atât moralicește, cât și materialicește a succes peste așteptare.

S'a jucat piesa: „Logodna dela sf. Ioan”. Deși în timp scurt și cu puține probe, fiecare diletant s'a achitat de rolul avut spre deplina mulțumire a publicului.

În piesa: „Țiganul la pețite”, care a încheiat producțiunea, a făcut publicul să răsună sala de râsul vesel, mai ales mireasa, care și-a jucat rolul atât cu purtarea, cât și cu îmbrăcămintea, încât ai fi putut jura că i din ușa cortului; deși ea a fost drăgălașa fetiță Emilia Suciu.

Aglomeratiia atât a fost de mare, cât sala dela hotelul „Concordia” cu părere de rău nu i-a încăput pe toți și cerem scuze celor ce și-au răscumpărat bilete și n'au putut ajunge să și folosească scaunul.

Taxa de intrare după împrejurările de azi a fost modestă, în schimb însă s'au încasat suprasolviri în sumă de cor. 300, deci aducem și pe aceasta cale mulțămitele noastre dlor cari au binevoit a ridica succesul material.

A binevoit a contribui 50 cor. dl Dr. A. Vasu avocat, câte 20 cor. au contribuit: dnii N. Hetcă, Julian Székely, Sofia Hening, D. Stănuț, câte 10 cor.: dnii Dr. Moldovan, Maurar comerciant, Hander, Henning primpretore, I. Brumbea, Neustăter, Dr. Comșa, Dr. Maurer, Dr. Drasser a contribuit cor. 7; câte 5 cor. au contribuit: Florea Ionel, Dumitru Antinie, Böhm notar și Kopetzky; iar alții cu sume mai mici.

Totalul intratelor a fost cor. 1960, din care sumă sau achitat spesele și la propunerea conducătorilor, legionarii au votat unanim suma de cor. 1000 pentru pavilionul ce se va edifica.

Amintind de pavilion, nu pot întrelăsa a descoperi publicului mare intenția poporului nostru, care la propunerea conducătorilor a decis edificarea unui pavilion pentru tinerime, care să servească ca monument al anului 1918 și spre a împintena și pe cei mai egoiști la contribuii în acest favor, am decis ca să-l edificăm în promenada dintre români și se fie provăzut cu 5 table comemorative și anume:

1. Pe tabla primă se va face istoricul despre începutul și sfârșitul războiului.

2. Pe tabla a 2-a se va scrie numele acelor martiri cari și-au jertfit viața în acest războiu.

3. Pe tabla a 3-a se va scrie numele acelor soldați cari s'au reîntors din războiu invalizi.

4. Pe tabla a 4-a se va scrie numele acelor soldați cari sau reîntors din războiu întregi și sănătoși; iar pe tabla a 5-a se vor scrie acei locuitori din comuna noastră cari nu și vor face datorința pentru acest monument și de cari credem că vor fi puțini sau de loc.

Subscrisul fiind încredințat cu împărțirea biletelor și cu încasarea, mi-am ținut de datorință a face această dare de seamă și pe cale ziaristică; deci mulțumesc On. Redacțiune pentru incomodarea ce o fac, sperând că și în viitor numai lucruri bune să vă pot comunica din comuna noastră.

Dionisie Stănuț

CASEAR.

Concertul Reuniunii de muzică și cântări din Sibiiu.

După o îndelungată și dureroasă așteptare „Reuniunea de muzică” din Sibiiu a secerat Luni seara în 3 Februarie n. o nouă și strălucită isbândă. Cu puteri întinerite, cu toată căldura inimei și fără de nici o șovăire, reuniunea noastră, care se bucură de un trecut așa de glorios, ne-a oferit câteva clipe neuitate de înălțare sufletească.

Programul a fost actual și bine ales. Dl Ioan Crișan, cunoscutul baritonist și cântăreț de operă, este deopotrivă și un excelent dirigent de cor. Toate piesele interpretate sub conducerea d-sale, între cari multe sunt adevărate mărgăritare, au fost studiate până'n cele mai neînsemnate detalii.

Sub bagheta dlui I. Crișan, pe care am dori de acum înainte să-l vedem cât de adeseori pontificând la pultul de dirigent, corurile dlor G. Dima, Kiriace, N. Popovici și Tempea își dădeau impresia diamantului ciselat cu o dragoste infinită de o mână măiastră. Atâtea laturi noi, atâtea scilipiri orbitoare de feerie din fiecare crâmpie de notă. Și aceasta este un merit extraordinar. Corul dlui I. Crișan a rămas până la sfârșit pe un nivel înalt, prin remarcabila sa nuanțare și intonațiune și prin puritatea și preciziunea armoniiilor. Hora Dobrugeană a regretatului N. Popovici a fost o adevărată revelațiune.

Țin să amintesc în sfârșit baritonul dlui A. Medrea și delicioasa sonată pentru vioară de Tartini, pe care dl Dr. I. Crețu ne-a știut-o reda cu atâtea sentiment și preciziune.

Dlul I. Crișanu i s'a oferit o superbă coroană de lauri acompaniată de nesfârșite aplauze.

O observare:

Lângă numele dlui Kiriace din fruntea „Treicolorului” din program, lipsea mi se pare, numele lui C. Porumbescu. Nu cred că măiestrul dela București, își poate revindica mai mult decât paternitatea armonizării. Și aceasta ar trebui să se amintească...

Trăiască Poporul!

În Sâmbăta trecută la 1 Februarie n. se grămădeau țărani — ca de obicei în zi de târg — la cancelaria dlui Dr. A. Vlad în Orăștie.

Discutau cu toții întâmplările zilelor de azi, și mulțumeau lui Dumnezeu, că nu mai au să umble să și cerșească dreptatea pe la judecătoriile ungurești.

Intră un moșneag în cancelarie. Il întreabă un țăran voinic, dar și el cărunt: „Ce năcaz te-a adus aici, moșule?”

Răspunse moșul: „Apoi vezi frate, să vorbește prin sat că iară chiamă ficiorii la cătane, și am venit la dl Vlad, pentru că am auzit, că au ajuns domn mare, și știu că e om bun, și m'aș ruga să-mi scape ficiorul de cătane, că's om bătrân și nepuținios.

Se ridică țăranul cărunt care pusese întrebarea: „Auzi moșule, cinstite d-tale, că ești mai bătrân ca noi, dar să ți span, acum nu mai e vorba, să-ți scapi ficiorii de cătane, a fost atunci, când chemau feciorii noștri la bătaie să moară pentru blăstămații noștri asupritori. Acum cătanele

noastre luptă pentru familiile noastre românești și pentru averea noastră românească și pământul nostru românesc. Și dacă acum ne chiamă, mergem toți, tineri, și bătrâni la luptă! Dar înainte de ce plecăm îi nimicim pe toți, cari vreau să rămână acasă.” Toată lumea era încântată, strigau: „Așa-e, mergem cu toți.”

Așa e” strigă acum și moșneagul însuflețit.

Simțise sermanul și el, că Dumnezeu a întors roata.

„Trăiască Poporul.”

CONGRESUL PREOȚILOR.

Comunicat. În speranța, că situația politică se va lămurii în scurtă vreme astfel, ca la congresul preoțesc să poată participa mai cu ușurință și reprezentanții preoției din diecesă Aradului și Caransebeșului, prin aceasta se comunică tuturor celor interesați, că ținerea congresului preoțesc, convocat la Sibiiu pe 20 și 21 Febr. st. v. a. c., se amână cu două săptămâni, fixându-se zilele de *Miercuri* 6/19 și *Joi* 7/20 *Martie* 1919.

Rugăm toate ziarele să binevoiască a reproduce acest comunicat, iar pe dd. referenți, cărora li s'au încredințat elaborarea proiectelor necesare spre a servi ca bază la discuția singuraticelor puncte dela ordinea zilei, îi rugăm să trimită lucrările lor cu 10 zile înainte de deschiderea congresului. Tot în acest termen să se anunțe participarea la ședințele congresului.

Convocătorii congresului preoțesc.

Răvașul săptămânii.

Sibiiu 16 Februarie 1919.

SPRE LUARE AMINTE!

Având mult de lucru cu înjghebarea tipografiei și cu mutarea în noul nostru local din str. Urezuului nr. 41 (cum vii de la gară pe mâna dreaptă, foaia 'n față cu biserica Ursulinelor), numărul acesta al gazetei l'am putut publica numai pe 6 pagini. De-aici înainte însă vom scoate-o regulat ca și până acum, dându-ne silința să mulțumim cetitorii și abonații pe deplin. Deoarece poșta deocamdată nu primește bani, îi rugăm pe abonați să ne trimită abonamentul prin bănci. Mai ușor ar fi așa: preotul sau altcineva din comună adună abonamentele, le duce cea mai apropiată bancă, rugându-o să ne mijlocească primirea lor prin vre o bancă din Sibiiu spre pildă „Albina”, „Lumina” sau altele.

Îi rugăm pe on. preoți, învățători și alți oameni de bine din satele noastre, să ne face acest serviciu.

Redacția și administrația
„GAZETEI POPORULUI.”

Cuvinte de laudă pentru „Gazeta Poporului”. Revista „Convorbiri Științifice” ce apare la Geoagiu sub îngrijirea învățatului Gavril Todica, vorbind despre gazetele cari s'au luptat pentru înfăptuirea unității noastre naționale, scrie despre „Gazeta Poporului” următoarele:

În deosebi „Gazeta Poporului” merită lauda, fiindcă și în zilele de cea mai grea încercare, sub metropolitul Mangra, a stăruit neclintit în apărarea (afirmarea) drepturilor noastre, și a crezut în idealul nostru.

Aviz. Cursurile la gimnaziul de stat din Sibiiu se vor reînchepe Miercuri 12 l. c. st. n. la 2 ore p. m. în edificiul școalelor secundare evanghelice, care factorii compe-

tenți cu cea mai mare bunăvoință l'au pus la dispozițiune. Studenții sunt provocați să se prezinte punctual, pentru că aceia cari în decursul de 8 zile dela terminul sus amintit nu se vor prezenta și întârzierea nu-și vor putea motiva în mod acceptabil, se vor considera de repășiți din școală.

Cununie. Dl locotenent colonel Gheorghe Fleșariu anunță cununia nepotei sale dsoara Cornelia Nicoara cu domnul Andreiu Streza, locotenent și inginer silvic, celebrată de domnul preot militar Pavel Popa în capela gr. or. română din Viena în prezența stimatei d-ne și domn general Dionisie Floria nobil de Oltracovița ca nașă și naș.

Cu aceasta ocazie tinera păreche trimite 40 cor. ca abonament pe anul întreg pentru 2 exemplare din „Gaz. Poporul” cu distribuția după voia red. „Gaz. Poporului” pentru 2 abonați lipsiți. — Trimitem urările noastre tinerei părechi!

Când se va încheia pacea? Ziarul „L'homme libre” scrie: suntem decise a încheia slătuirile de pace pe la începutul lunii Martie, pentru a înlesni agricultorilor întorși la vetrele lor, lucrările de lipsă pentru agricultură pe pământul Franței liberate.

Congresul învățătorilor convocat la Sibiiu pe 11/24 Faur a. c. se va ține neomis. Pentru încartirare să se adreseze toți colegului Romul Botezan, Sibiiu, strada Podului. La revedere la Sibiiu, toți cei conștii de viitorul școalei române.

Caransebeș, 25 Ianuarie 1919.

Gheorghe Andraș, secr. Iuliu Vuia, preș.

Regimentul „Aurel Vlaicu” Consiliul Național român din Orăștie a cerut la locurile competente ca regimentul român ardelean ce se înființează în Orăștie să poarte numele aviatorului Aurel Vlaicu, care a fost născut lângă Orăștie, a făcut școlile aci, care a fost primul aviator român ardelean și care s'a jertit pentru neamul românesc.

La școala de moașe din Sibiiu se deschide la 2/15 Februarie a. c. un curs nou, pe timp de 5 luni de zile. Donatoarele de a urma acest curs vor avea să se prezinte la școală până în ziua de 1/14 Febr., aducând cu sine pe lângă albiturile de corp câte două șorțuri albe cu mâneci și câte o păreche de pantofi (păpuci) mari. Tacsă pentru curs e de 400 cor. Elevele cari vor dovedi o iscusință deosebită, vor căpăta stipendii. Primarii sâtești sunt poștiți a aduce la cunoștința publică acest lucru și a îndemna pe femei pentru îmbrățișarea acestei chemări.

Circulară. În dorința noastră de a ușura completarea și terminarea studiilor secundare tuturor acelor elevi, cari în urma serviciului lor sub drapel au fost împedecați a termina la timpul său cl. VII. și VIII. a școalei secundare, invităm pe toți acești elevi vizați, să și înainteze aici de urgență cererile lor cu toate datele personale necesare (liceul la care a urmat cursurile și când, precum și precisa indicare a locuinței lor, ca să putem lua dispozițiile trebuincioase pentru întrebuintare de cursuri de completare a studiilor, pe lângă diferitele noastre licee. — V. Goldiș, șeful resortului de culte și instrucțiune publică.

Notă. Ministrul de instrucțiune pune în vedere tuturor studenților cari au să fie primiți în căminul din București, că acel cămin se deschide la 10 Februarie a. c.

Toți acei studenți ardeleni cari au primit dela ministerul de instrucțiune legitimație, vor putea pleca la București în ziua de 9 Februarie a. c. din Sibiiu s'au dela oricare gară dintre Sibiiu și Brașov. Pentru călătorie se va plăti prețul jumătate. Studenții își vor lua cu sine haine de pat (o pătură, 2 cearșafuri, o pernă) și tăcămuri pentru masă (farfurii, lingură, furculiță și cuțit).

P. Ghibu, secr. gen.

Românii merg cântând la asentare. Când acum câțiva ani asentările se țineau lași, în ziua asentării, orașele gemeau de doinele și cântările feciorilor noștri. Doineau de jale. În zilele viitoare însă, când feciorii noștri din trei contingente se vor prezenta sub măsură, să hohotească orașele de cântece patriotice și de veselie. Veniți dragi flăcăi ca la sărbătoare. Veniți cu fruntea ridicată, cu inimă plină de căldură. E a voastră țara, a voștri sunt munții cu izvoarele, câmpiile cu florile, a voastră e glia strămoșească. La Alba Iulia v'ați frânt lanțurile robiei, din voi dragi flăcăi se va forma cea dintâi armată română, cu limbă română, steag românesc, sub rege român. Vouă v'a dat cinstea mare de-a fi sentinelele țării desrobite. Fiți mândri și veniți cu drag la asentare.

Dela comanduirea armatei. Pentru a înălțura ori ce nedumerire se aduce la cunoștința publicului, că toți caii și întreg materialul de proveniență fostei armate austro-ungare și germane este proprietatea statului și ca atare nu este permis a se vinde. Cei ce poartă negoț cu averea aceasta erarială vor fi urmăriți și pedepsiți conform legii, iar cumpărătorilor li se va sechestra bunul câștigat ilegal fără nici o despăgubire. NB. Toate foile sunt rugate a reproduce pentru clarificarea poporului această lămurire.

General de divizie Boeriu.

Trenul București—Paris. Trenul care va începe să circule între Paris—București este tren militar. Este păzit de soldați francezi înarmați cu mitraliere. Se compune numai din trei vagoane de dormit și de un vagon restaurant. În fiecare vagon sunt câte 18 locuri.

La plecarea din Paris, 18 locuri sunt hotărâte Elveției, 18 Austriei și 18 României. Din Elveția se mai pot sui pentru România încă câteva persoane, iar din Viena, restul locurilor libere.

Acelaș tren va porni apoi și din București spre Paris.

Drumul ține 4 zile. Cu primul tren București—Paris pleacă neîntârziat d. de S. Aulaire și general Coandă, imputernicitul României la congres.

Aeroplan cu telefon. Aeroplanele, cari duc acum trimișii conferinței de pace și documente între Londra și Paris, sunt provăzute cu aparate telefonice fără fir, așa încât chiar în mersul lor delegații pot să primească porunci noi.

Cuvinte vrednice de ținut în minte. Din „La Gaulois”: Cu prilejul măreței înfrângeri a trupelor franceze în Strassburg, mareșalul Foch a fost primit în fața portalului dela mijloc al Catedralei de cătră protoreul Grandadan însoțit de diaconi și de întreg clerul. În biserică canonicul Schickel, mai marele catedralei, a rostit o cuvântare mișcătoare, care se termină cu aceste cuvinte: „Vouă v'a fost dată puterea dumnezeiască de a statornici în cutele drapelului și victoria și desrobirea și, precum nădăjduim cu toții, pacea desăvârșită atât de mult dorită. Pentru aceasta ținem să repetăm recunoștința și rugăciunile noastre în fața Dumnezeului armatelor, care este și Dumnezeuul păcii”.

Mareșalul Foch, care nu caută să-și ascundă mișcarea inimei sale, a răspuns aceste cuvinte admirabile: „Dumnezeu ne a dat izbânda, Îi mulțămim lui Dumnezeu și pentru aceasta ne-am adunat aci.”

O astfel de vorbă rostită de un astfel de om, într'un astfel de moment, va merge drept în inimile recunoscătoare a tuturor creștinilor.

Comunicat. Ni se comunică din partea resortului de culte și instrucțiune publică, că toți acei studenți ardeleni, cari pleacă la 9 Februarie la Căminul studențesc din București, să iee pe lângă sine și haine de pat (saltee goală, pernă și cearceafuri), tăcămuri pentru masă (farfurii, lingură, furculiță, cuțit, pahar, servet) și alimente cari se conservă (brânză, slănină, fructe uscate s. a.) Plecarea va fi din Sibiu la 9/22 Februarie a. c. Studenții se vor putea atașa la tren în ori care gară dintre Sibiu și Brașov. *Biroul presei nr. 13.*

Câți oameni a adus America? O telegramă engleză, a cărei început lipsește, ne dă următoarele date interesante asupra opintirilor mari pe care le-a făcut America, pentru a contribui la sdrobirea militarismului prusiac:

Acum un an Statele Unite nu trimiseră dincolo de mări decât 145.918 oameni. De atunci s'au trimis 1.950.513, în mijlociu 162.542 pe fiecare lună, cifră care de fapt s'a ridicat în Maiu la 245.901; în Iunie la 278.700; în Iulie la 307.172, și a continuat să atingă cifre asemănătoare în August și Septembrie, adică 289.570, respective 257 mii 438.

O atare mișcare de trupe n'a avut nici odată loc pe o depărtare de 3000 mile marine, urmate de armamentele și aprovizionările de trebuință. Aceste trupe au fost transportate în siguranță printre primejdii foarte mari, primejdii de atac necunoscute și de cari era deosebit de greu să te păzești.

Orbi, schiopii, ciungii. Pe străzile Budapestei au trecut în zilele trecute, pentru de a cere hrană, invalizii războiului. Un șir de vre o două mii au mers în cetate, ca să înfățișeze ministrului de războiu o rugare în care au cerut, între altele, înfăptuirea grabnică a reformei pământului de arat. În fruntea șirului au mers cei orbi, cu steag roșu — și cântând marsilieza.

O însoțire de binefacere s'a înființat în Iași în timpul războiului, sub scutul Reginei o însoțire însemnată. Ea va continua să-și aibă locașul central la Iași. Statul asigură acestei societăți un ajutor anual de 15 milioane, care să fie împărțit între comitatele societății în modul următor: Moldova 4 milioane, Muntenia 4 milioane, Transilvania 3 milioane, Basarabia 2 milioane, Oltenia 2 milioane și Bucovina 1 milion.

Francezii învață românește în școli. Ministrul peste învățatură din Franța a hotărât, ca la examenul de matură din gimnazii, tinerii să facă examen și din limba românească, alături de alte limbi străine. Această hotărâre e obligatoare pentru toți tinerii.

Dela Consiliul Dirigent.

Nr. 167/1919. Preș.

Ordin de chiemare.

Consiliul dirigent al Transilvaniei, Banatului și al ținuturilor ungurene locuite de Români, chiamă la arme corpul voluntarilor români în întregime și afară de acest corp pe toți tinerii născuți în anii 1896, 1897, 1898 cu excepția maghiarilor.

1. **Corpul voluntarilor români** se concentrează: La Alba-Iulia, toți acei oficeri, grade inferioare și trupă, cari au aparținut regimentului Nr. 1 Turda și Vânătorii de munte. — La Cluj toți acei cari au aparținut regimentului Nr. 2 Alba Iulia, Nr. 3 Avram Iancu și batalionul Nr. 6 etape. — Oficerii au să se prezinte în timp de 48 oare dela publicare. Gradele inferioare și trupa la

7 Februarie st. n. Oamenii corpului voluntarilor români se vor prezenta individual.

2. **Contingentele tinerilor născuți în 1896, 1897, 1898.** — **Primarii comunelor** au să conducă și să prezenteze la comanda cercului de recrutare toți tinerii născuți în anii 1896, 1897 și 1898, cari se țin de comunele lor, cu excepția maghiarilor. Vor fi deci prezenți nu numai aceia, cari până acuma au servit la armata comună, honvezi (Landwehr), infanterie, cavalerie, artilerie, ori în alte servicii, ci chiar și aceia cari la recrutările anterioare au fost aflați neapți și cari până acum nu au făcut nici un serviciu militar. Despre cei, cari zac în pat, să se aducă atestat dela medic. Oamenii vor fi prezenți cu o listă făcută după matricula de bottez prin această listă se va constata absența oamenilor neprezenți.

Oamenii, cari la publicarea ordinului acesta nu locuesc în comuna natală, vor fi prezenți împreună cu oamenii comunei în care locuesc. Se vor induce însă pe o listă separată a „străinilor”, care va arăta și comuna natală a fiecărui „străin”.

3. **Prezentarea oamenilor** se face după împărțirea următoare: **La Sibiu:** toți oamenii din comitatul Sibiului și din cercurile Ocna oraș, Mediaș oraș și cerc și Agnita. **La Brașov:** toți oamenii din comitatele Brașovului și Făgăraș și din cercurile Cincul-mare, Cohalm și Sighișoara (oraș și cerc), apoi din comitatele Treiscaune și Odorheiu. **La Târgul-Murășului:** toți oamenii din comitatul Murăș-Turda și din cercurile Ludoș, Sân-Mărtin (oraș și cerc), Hususău, Radnot, Ibaș Falău (oraș și cerc) și comitatul Ciuc. **La Bistrița:** toți oamenii din comitatul Bistrița-Năsăud și din cercurile Șarmașul-mare, Teaca, Ormenișul de câmpie. **La Cluj** toți oamenii din comitatul Turda-Arieș (afară de cercul Ludoș) și din cercurile Huedin, Hida, Nadășul ung., Gălău, Cluj, oraș și cerc și Mociu. **La Alba-Iulia:** Toți oamenii din comitatul Albei-Inferioare și din cercurile Geoagiu de jos, Brad și Baia de Criș. **La Orăștie:** toți din comitatul Hunedoarei afară de cercurile Geoagiului de jos, Brad și Baia de Criș. **La Dej:** toți oamenii din comitatele Solnăc-Dobâca, Sălaj și Sătmar.

4. **Timpul prezenței.** Vor fi prezenți: **Luni în 17 Februarie 1919 st. n.** cei născuți în anul 1896. **Luni în 3 Martie 1919 st. n.** cei născuți în anul 1897. **Sâmbătă în 8 Martie 1919 st. n.** cei născuți în anul 1898. Ofițerii (înțelegând și aspiranții) de rezervă și de gloate cari aparțin anilor de naștere 1896, 1897, 1898, precum și acei oficeri de alți ani de naștere, cari au înaintat până la 3 Februarie a. c. o rugare de activare, — cari nu fac serviciu la jandarmarie — au să plece 48 de oare după publicarea acestui ordin din localitatea unde se află, la proximal serviciu documentând, oficial când a plecat de acasă.

5. **Scutiri de prezentare.** De serviciul militar sunt scutiți deocamdată și nu au să se prezinte la cercul de recrutare: a) Toți lucrătorii minelor (băilor) de cărbuni, sare și fier. b) Cei aplicați definitiv la căile ferate, la poștă, la telegraf și la administrația română. (lucrătorii cu ziua nu sunt scutiți de serviciul militar). Șefii persoanelor numite sub a) și b) au să înainteze în 8 zile comandamentului cercului de recrutare o listă a persoanelor cari se află la ei și sunt absolut necezari serviciului lor. c) Studenții de teologie. Ei au să înainteze comandamentului cercului de recrutare al locului lor de naștere un document de școală din care să se poată constata că într'adevăr sunt studenți de teologie și iau parte la prelegeri. Cei ce se află în străinătate vor înainta aceste documente pe calea ambasadelor.

6. **Dispenzări.** Intreținătorii de orfani, de mame văduve și de părinți săraci trecuți de 70 ani, au dreptul să ceară dispenzarea de serviciul militar. Acest drept poate fi câștigat și din alte cauze grave, asupra cărora va decide Comandamentul general teritorial în înțelegere cu Resortul de Interne. Această cerere o vor face însă numai după ce au intrat în serviciul militar, unde li se

vor da deslușiri detaliate asupra documentelor necezare pentru dispensare.

7. **Imbrăcămintea.** Primarii sunt obligați să facă tot posibilul ca oamenii să se prezinte în uniformă în stare bună, cu cel puțin: 2 rânduri de schimburi (rufe), 2 toale (pături). La prezentare să plătește celui ce are în stare bună: o manta 100 cor., o bluză (veston) 70 cor., o păreche pantaloni 50 cor., o păreche de bocanci 50 cor., o păreche de cizme 100 cor., o capelă (șapcă) 8 cor., o căciulă 20 cor., un rând de albături 25 cor., o raniță (Rucksack) 15 cor., o centură (Ueberschwung) 7 cor., o păreche jambiere de piele 30 cor., o păreche jambiere de postav 5 cor., un pieptar (cojoc) 70 cor., un ōl 60 cor., o gamelă (șaița) 2 cor., lingură, furculiță, cuțit 2 cor., sac de merinde 7 cor. Uniformele dela oamenii, cari nu sunt chemați la arme, inclusive maghiari, se vor da celor chemați, dacă aceștia nu au însuși uniforme. Restul se depune la primărie. Primarul va raporta cu ocazia prezentării oamenilor numărul uniformelor, comandai cercului de recrutare, de unde vor fi adunate și plătite aceste uniforme cu prețurile sus numite. În urmă se vor face cercetări militare în toate localitățile și vor fi pedepsiți toți aceia, cari au reținut părți de uniformă, fără cercetare cu 3000 cor. și 6 luni închisoare.

Deodată cu publicarea acestui ordin intră în vigoare pedepsele legilor statului pentru toți, cari nu îndeplinesc la timp acest ordin, pentru cari deși au cunoștință de aceste crime nu fac fără întârziere arătare. Toți aceștia nu vor fi părtași la pământurile ce se vor împărți. Lipsa de prezentare acelor, cari nu se află pe teritoriul ocupat de Armata Română, se va considera conform împrejurărilor.

Români!

Nu frica de pedeapsă se vă ducă la îndeplinirea ordinului de chemare, ci mândria conștiință, că îndepliniți o sfântă datorie față de pământul nostru liberat, față de frații, cari nu se pot bucura încă de libertate și față de patria noastră română.

Este ciasul sfânt, când trebuie se

punem stăpânirea noastră pe întreg pământul moștenit dela strămoși, când trebuie să punem temelia unui viitor demn și corespunzător jertfelor și suferințelor de veacuri ale părinților noștri!

Aveți să răspundeți chemării, pentru a dovedi lumii întregi că ne iubim Țara și moșia și că știm să o stăpânim cu vrednicie, — ducând cu noi liniște, libertate și stăpânire dreaptă în toate colțurile țării.

ss. Iuliu Maniu,
presidentul consiliului dirigent.

Convocare.

Subscrisul în numele comitetului societății „Consortium” din Crihalma prin aceasta convoc adunarea generală a membrilor numitei societăți pe Sâmbătă în 23 Februar st. v. (8 Martie n.) 1919 la 10 oare a m.

Obiectele:

1. Aprobarea rațiunii pe 1918.
2. Alegerea unui notar al societății.
3. Propuneri.

Crihalma, în 6/II 1919 st. v.

Dionisie Bucur
preș.—paroh.

127 1—1

Nr. 1/1919.

126 1—1

Publicațiune.

Primăria comunală în conțelegere cu comitetul sâtesc din Crihalma (comitatul Târnava mare), dă în arândă pe cale de licitațiune publică, localul de crăsmărit al comunei pe termen de 3 trei ani.

Licitațiunea se va ținea în cancelaria comunală din Crihalma în 1 Martie 1919 la 10 oare a m.

Prețul strigării este (2000 cor.) două mii de coroane. Vadiul e de 10%. Ofertele în scris se primesc până la oara fixată pentru începerea licitației provăzute cu timbru și vadiul rețut.

Condițiunile mai detaliate se pot vedea în ori ce zi la primăria comunală din loc. Crihalma, în 8 Februarie 1919.

Ioan Vlad
primar.

Publicare de licitațiune.

Primăria comunală pe baza hotărârii adusă în sedința sfatului comunal ținută la 8/21 Ianuar 1919 publică licitație publică a caselor comunale acomodate pentru prăvălie și crăsmă.

a) Obiectul licitației îl formează o prăvălie încăpătoare, 2 chilii pentru crăsmă, 3 chilii pentru locuință, 2 culine, magazin de negoț, pivniță, sură și grajd, ghetar, grădina cu pomi și de legume, în mărime aproape de un jugăr catastral.

Prețul strigării 2000 (două mii) cor. anual.

2. O localitate acomodată pentru măcelărie, 1 chilie pentru locuință, culină, supraedificate și grădina de legume.

Prețul strigării 300 (trei sute) cor. anual.

b) Localitățile de mai sus se exarandă pe timp de 3 ani și arândă se începe cu 1 Martie 1919.

c) Ofertele se pot înainta primăriei comunale pentru ambele localități, eventual pentru una.

Licitația se va ținea verbal la 23 Februarie 1919 st. n. la 11 ore a. m. în cancelaria comunală din Borgo-Mijloceni.

Post ofertele nu se vor lua în considerare.

Licitantul este obligat a depune înaintea licitației 10% din prețul strigării ca vadiu.

Condițiunile de licitație, se pot afla în cancelaria comunală.

Primăria comunală.

Borgo-Mijloceni, la 21 Ianuarie 1919.

Monarca Monda
primar.

Maxim Fülöp
notar.

Vin vechiu

prima calitate, bun pentru butelii, de 9 1/2 — 10 1/2 % după Maligand, se află de vânzare cu butea și cu vagonul. Cumpărătorii să se adreseze la d-na: L. Keleti, văduvă de forestier, în Sebeșul-săsesc (Szászsebes).

133 1—2

Un băiat

cu școală românească se primește ca elev la tipografia „Carpații” a „Gazetei Poporului”, strada Urezului Nr. 41.

Se află de vânzare un cal
Moga, Holzgasse 23, Sibiu.

128 1—3

Caut quartier

împreună cu masă la o familie. Măncarea obișnuită și fără pretenții. A se adresa la șeful gării Ioan M. Ungureanu. 129 1—1

Se caută

traducători din limba maghiară în limba română pentru Instrucțiunile Căilor ferate maghiare. Persoanele cari pot executa asemenea lucrări sunt invitate a se prezenta la Direcția Centrală a C. F. R. din Sibiu, strada Schewis nr. 7, Etagiul II. a.

119 2—3

Se primesc

2 învățăcei

la Ioan Borjea, căciular, Sibiu Treptele Porcarilor 3. (Fingerlingsplatz 3).

116 3—3

S'a pierdut

în ziua de 1 Ianuarie 1919 un cercel vechiu maierenesc.

Cine îl va găsi să-l înștiințeze la admin. acestei foi, de unde va primi o plată bună.

111 3—3

Concurs.

Devenind în comuna Râșinari prin moarte postul de pădurar vacant, să scrie concurs.

Venitele împreunate cu acest post sunt următoarele:

1. 350 cor. plată fundamentală.
2. 60 cor. relut de pământ.
3. 45 cor. relut de lemne.
4. 30 cor. relut de pământ, sau îndreptățirea de a ținea în pășunat 2 vite.

Afară de acestea după moare 5 ani impliniți un salariu personal de 40 cor.

Postul e împreunat cu dreptul de pensiune.

Doritorii de a ocupa acest post se invită a-și înainta cererile lor provăzute cu a) atestat medical că sunt sănătoși, b) extras matricular din marea nașteri, și c) atestat oficios de moralitate, cel mai târziu până în 1 Martie 1919 primăriei din Râșinari.

Râșinari, la 2. II. 1919.

Primăria com.

Caut un 114 3—3

Învățăcel de prăvălie

cu 2—3 clase medii.

Nicolae Răchitan în Sâsciori magazin de manufactură, coloniale și ferărie en gros & en detail.

S'a înființat o nouă tipografie:

CARPAȚII Tipografia „GAZETEI POPORULUI”

în Sibiu, Strada Urezului (Reisnergasse) Nr. 41.

cum vii dela gară la dreapta, în față cu biserica Ursulinelor.

Primește să lucreze tot felul de tipărituri, precum: cărți, broșuri, reviste, gazete și apeluri etc. Tot asemenea facturi, scrisori, plicuri, cărți postale, bilete de logodnă și de cununie, bilete de vizită, anunțuri funebre, invitări la petreceri, bilete de intrare și tot felul de protocoale, bilanțuri și acții de-ale băncilor.

Rugăm pe toți cari voiesc să tipărească ceva, a se adresa la tipografia „Carpații” cu toată încrederea.

Semnăm cu stimă:

Tipografia „CARPAȚII”